

LITURGIA WIGILII PASCHALNEJ - przebieg uroczystości

1. Wszystkie obrzędy Wigilii Paschalnej odbywają się w nocy: nie wolno ich rozpocząć, zanim nie zapadnie noc, a należy je zakończyć przed świtem niedzieli.
2. Kapłan, który celebrować lub koncelebrować Mszę nocną, może celebrować lub koncelebrować Mszę św. w Niedzielę Zmartwychwstania.
3. Kapłan i diakon ubierają się w szaty mszalne koloru białego. Należy przygotować świece dla uczestników Wigilii.

CZEŚĆ PIERWSZA: UROCZYSTY POCZĄTEK WIGILII, CZYLI LITURGIA ŚWIATŁA, POŚWIĘCENIE OGNI A I PRZYGOTOWANIE PASCHAŁU

4. Wygasza się światła w kościele. W odpowiednim miejscu poza kościołem rozpala się ognisko. Gdy lud się zgromadzi, przychodzi kapłan z posługującymi, z których jeden niesie paschał. Jeśli nie można rozpałić ogniska poza kościołem, obrzęd sprawuje się jak podano niżej. 5. Kapłan pozdrawia jak zwykle zgromadzony lud i wprowadza wiernych w liturgię Wigilii tymi lub podobnymi słowami:

Drodzy bracia i siostry, w tę najświętszą noc, w którą nasz Pan Jezus Chrystus, przeszedł ze śmierci do życia, Kościół wzywa swoje dzieci rozproszone po całym świecie, aby zgromadziły się na czuwanie i modlitwę. Jeśli tak będziemy obchodzić pamiątkę Paschy Pana, słuchając słowa Bożego i sprawując święte obrzędy, możemy mieć nadzieję, że otrzymamy udział w zwycięstwie Chrystusa nad śmiercią i razem z Nim żyć będziemy w Bogu.

6. Następnie poświęca się ogień.

Módlmy się. Boże, Ty przez swojego Syna udzieliłeś wiernym światła swojej chwały, poświęć ten ogień i przez te święta wielkanocne rozpal w nas tak wielkie pragnienie nieba, abyśmy z czystym sercem mogli dostąpić światła wiekuistej światłości. Przez Chrystusa, Pana naszego. **W. Amen.**

7. Po poświęceniu nowego ognia, przed kapłanem staje akolita lub ministrant, który trzyma paschał. Kapłan na paschał żłobi rylcem krzyż, nad krzyżem grecką literę Alfa, pod krzyżem literę Omega, a na czterech polach między ramionami krzyża cyfry bieżącego roku. Jednocześnie głośno i wyraźnie mówi:

1. Chrystus wczoraj i dziś (żłobi pionowe ramię krzyża);
2. Początek i koniec (żłobi ramię poziome);
3. Alfa (żłobi nad ramieniem pionowym literę Alfa);
4. i Omega (żłobi pod ramieniem pionowym literę Omega);
5. Do Niego należy czas (żłobi pierwszą cyfrę bieżącego roku na lewym górnym polu między ramionami krzyża);
6. i wieczność (żłobi drugą cyfrę bieżącego roku na prawym górnym polu);
7. Jemu chwała i panowanie (żłobi trzecią cyfrę bieżącego roku na dolnym lewym polu);
8. przez wszystkie wieki wieków. Amen. (żłobi czwartą cyfrę bieżącego roku na dolnym prawym polu).

8. Po wyźłobieniu krzyża i innych znaków, kapłan może umieścić pięć symbolicznych gwoździ, w formie krzyża, mówiąc przy tym głośno:

1. Przez swoje święte rany

2. jaśniejąca chwałą
3. niech nas strzeże
4. i zachowuje
5. Chrystus Pan. Amen.

9. Teraz kapłan zapala paschał od nowego ognia, mówiąc głośno: Niech światło Chrystusa chwalebnie zmartwychwstałego rozproszy ciemności naszych serc i umysłów.

10. Jeśli ze względu na okoliczności nie można rozpałić ogniska, należy odpowiednio zmienić obrzęd poświęcenia ognia, np. można poświęcić płonący znicz. Lud gromadzi się w kościele, a kapłan z posługującymi, którzy niosą paschał, udaje się do drzwi kościoła. O ile to możliwe, lud zwraca się w stronę kapłana.

PROCESJA

11. Po zapaleniu paschału celebrans nakłada kadzidło do kadzielnicy. Następnie diakon, lub gdy go nie ma, sam celebrans, bierze w obie ręce paschał i wyrusza procesją do kościoła. Na czele idzie turyferarz z dymiącą kadzielnicą. Za nim idzie niosący paschał, potem celebrans, duchowieństwo, ministranci i lud. Wszyscy niosą świece. Przy bramie kościoła diakon zatrzymuje się, podnosi paschał i śpiewa:

Światło Chrystusa. W. Bogu niech będą dzięki.

Celebrans zapala swoją świecę od płomienia paschału.

12. Diakon przechodzi do środka kościoła, zatrzymuje się, podnosi paschał i śpiewa po raz drugi:

Światło Chrystusa. W. Bogu niech będą dzięki.

Wszyscy zapalają świece od płomienia paschału, podając sobie światło.

13. Gdy diakon przyjdzie do ołtarza, stojąc zwrócony do ludu, śpiewa po raz trzeci:

Światło Chrystusa. W. Bogu niech będą dzięki.

Teraz zapala się wszystkie światła w kościele.

ORĘDZIE WIELKANOCNE

14. Po przyjściu do ołtarza kapłan udaje się na miejsce przewodniczenia. Diakon umieszcza paschał na świeczniku stojącym pośrodku prezbiterium lub przy ambonie. Następnie można nałożyć kadzidło, jak przed Ewangelią podczas Mszy św., po czym diakon prosi kapłana o błogosławieństwo. Kapłan udziela błogosławieństwa mówiąc półgłosem:

Niech Pan będzie w sercu twoim i na twoich ustach, abyś godnie głosił Jego orędzie wielkanocne: w imię Ojca i Syna i Ducha Świętego.

Diakon odpowiada: Amen.

15. Błogosławieństwo to opuszcza się, jeśli orędzie wielkanocne ma śpiewać ktoś, kto nie jest diakonem. Jeśli używa się kadzidła, diakon, lub - gdy go nie ma - sam kapłan, okadza najpierw księgę, a potem paschał i stojąc przy pulpicie śpiewa orędzie wielkanocne. W tym czasie wszyscy stoją, trzymając w rękach zapalone świece. W razie konieczności orędzie wielkanocne może śpiewać kantor, który nie jest diakonem. Opuszcza on w dłuższej formie orędzia część tekstu, od słów: A zatem proszę was, bracia aż do końca wstępu, włącznie z pozdrowieniem Pan z wami. Orędzie wielkanocne może także wykonać w formie krótszej kantor, który nie jest diakonem, opuszcza wtedy pozdrowienie Pan z wami.

ORĘDZIE WIELKANOCNE, FORMA DŁUŻSZA

Weselcie się już, zastępy Aniołów, w niebie: weselcie się, słudzy Boga. Niechaj zabrzmia dzwony głoszące zbawienie, gdy Król tak wielki odnosi zwycięstwo. Raduj, się ziemio, opromieniona tak niezmiernym blaskiem, a oświecona jasnością Króla wieków, pocuj, że wolna jesteś od mroku, co świat okrywa! Zdobny blaskiem takiej światłości, raduj się, Kościele święty, Matko nasza! Ta zaś świątynia niechaj zabrzmie potężnym śpiewem całego ludu. A zatem proszę was, bracia najmilsi, którzy stoicie tutaj, podziwiając jasność tego świętego płomienia, byście razem ze mną wzywali miłosierdzia wszechmogącego Boga. Niech Ten, który bez moich zasług raczył mnie uczynić swoim sługą, zechce mnie napełnić światłem swojej jasności i pozwoli godnie wyśpiewać pochwałę tej świecy. **K.** Pan z wami. **W.** I z duchem twoim. **K.** W górę serca. **W.** Wznosimy je do Pana. **K.** Dzięki składajmy Panu Bogu naszemu. **W.** Godne to i sprawiedliwe. Zaprawdę, godne to i sprawiedliwe, abyśmy z całego serca i z całej duszy śpiewem wysławiali niewidzialnego Boga, Ojca Wszechmogącego oraz Jednorodzonego Syna Jego, Jezusa Chrystusa, naszego Pana, który Ojcu przedwiecznemu spłacił za nas dług Adama i krwią serdeczną zmazał dłużny zapis starodawnej winy. Oto są bowiem święta paschalne, w czasie których zabija się prawdziwego Baranka, a Jego krew poświęca domy wierzących. Jest to ta sama noc, w której niegdyś ojców naszych, synów Izraela, wywiodłeś z Egiptu i przeprowadziłeś suchą nogą przez Morze Czerwone. Jest to zatem ta noc, która światłem ognistego słupa rozproszyła ciemności grzechu, a teraz ta sama noc uwalnia wszystkich wierzących w Chrystusa na całej ziemi od zepsucia pogańskiego życia i od mroku grzechów, do łaski przywraca i gromadzi w społeczności świętych. Tej właśnie nocy Chrystus skruszywszy więzy śmierci, jako zwycięzca wyszedł z otchłani. Nic by nam przecież nie przyszło z daru życia, gdybyśmy nie zostali odkupieni. O, jak przedziwna łaskawość Twej dobroci dla nas! O, jak niepojęta jest Twoja miłość: aby wykupić niewolnika, wydałeś swego Syna. O, zaiste konieczny był grzech Adama, który został zgładzony śmiercią Chrystusa! O, szczęśliwa wino, skoro ją zgładził tak wielki Odkupiciel! O, zaiste błogosławiona noc, jedyna, która była godna poznać czas i godzinę zmartwychwstania Chrystusa. O tej to nocy napisano: a noc jako dzień zajaśnieje, oraz: noc będzie mi światłem i radością. Uświęcająca siła tej nocy oddala zbrodnie, z przewin obmywa, przywraca niewinność upadłym, a radość smutnym, rozprasza nienawiść, usposabia do zgody i ugina potęgi. W tę noc pełną łaski, przyjmij, Ojczy święty, wieczorną ofiarę uwielbienia, którą Ci składa Kościół święty, uroczyście ofiarując przez ręce swoich sług tę świecę, owoc pracy pszczelego roju. Znamy już wymowę tej woskowej kolumny, którą na chwałę Boga zapalił jasny płomień. Chociaż dzieli się on użyczając światła, nie doznaje jednak uszczerbku, żywi się bowiem strugami wosku, który dla utworzenia tej cennej pochodni wydała pracowita pszczoła. O, zaiste błogosławiona noc, w której się łączy niebo z ziemią, sprawy boskie ze sprawami ludzkimi. Prosimy Cię, przeto, Panie, niech ta świeca poświęcona na chwałę Twojego imienia nieustannie płonie, aby rozproszyc mrok tej nocy. Przyjęta przez Ciebie, jako woń przyjemna, niechaj się złączy ze światłami nieba. Niech ta świeca płonie, gdy wszędzie słońce nie znające zachodu: Jezus Chrystus, Twój Syn Zmartwychwstały, który oświeca ludzkość swoim światłem i z Tobą żyje i króluje na wieki wieków. **W.** Amen, amen, amen.

ORĘDZIE WIELKANOCNE, FORMA KRÓTSZA

Weselcie się już, zastępy Aniołów, w niebie: weselcie się, słudzy Boga. Niechaj zabrzmia dzwony głoszące zbawienie, gdy Król tak wielki odnosi zwycięstwo. Raduj, się ziemio, opromieniona tak niezmiernym blaskiem, a oświecona jasnością Króla wieków, pocuj, że wolna jesteś od mroku, co świat okrywa! Zdobny blaskiem takiej światłości, raduj się, Kościele święty, Matko nasza! Ta zaś świątynia niechaj zabrzmie potężnym śpiewem całego ludu. **K.** Pan z wami. **W.** I z duchem twoim. **K.** W górę serca. **W.** Wznosimy je do Pana. **K.** Dzięki składajmy Panu Bogu naszemu. **W.** Godne to i sprawiedliwe. Zaprawdę, godne to i sprawiedliwe, abyśmy z całego serca i z całej duszy śpiewem wysławiali niewidzialnego Boga, Ojca Wszechmogącego oraz Jednorodzonego Syna Jego, Jezusa Chrystusa, naszego Pana, który Ojcu przedwiecznemu spłacił za nas dług Adama i krwią serdeczną zmazał dłużny zapis starodawnej winy. Oto są bowiem święta paschalne, w czasie których zabija się prawdziwego Baranka, a Jego krew poświęca domy wierzących. Jest to ta sama noc, w której niegdyś ojców naszych, synów Izraela, wywiodłeś z Egiptu i przeprowadziłeś suchą nogą przez Morze Czerwone. Jest to zatem ta noc, która światłem ognistego słupa rozproszyła ciemności grzechu, a teraz ta sama noc uwalnia wszystkich wierzących w Chrystusa na całej ziemi od zepsucia pogańskiego życia i od mroku grzechów, do łaski przywraca i gromadzi społeczności świętych. Tej właśnie nocy Chrystus

skruszywszy więzy śmierci, jako zwycięzca wyszedł z otchłani. O, jak przedziwna łaskawość Twej dobroci dla nas! O, jak niepojęta jest Twoja miłość: aby wykupić niewolnika, wydałeś swego Syna. O, zaiste konieczny był grzech Adama, który został zgładzony śmiercią Chrystusa! O, szczęśliwa wina, skoro ją zgładził tak wielki Odkupiciel! Uświęcająca siła tej nocy oddała zbrodnie, z przewin obmywa, przywraca niewinność upadłym, a radość smutnym. O, zaiste błogosławiona noc, w której się łączy niebo z ziemią, sprawy boskie ze sprawami ludzkimi. W tę noc pełną łaski, przyjmij, Ojczye święty, wieczorną ofiarę uwielbienia, którą Ci składa Kościół święty, uroczyste ofiarując przez ręce swoich sług tę świecę, owoc pracy pszczelego roju. Prosimy Cię, przeto, Panie, niech ta świeca poświęcona na chwałę Twojego imienia nieustannie płonie, aby rozproszyć mrok tej nocy. Przyjęta przez Ciebie, jako woń przyjemna, niechaj się złączy ze światłami nieba. Niech ta świeca płonie, gdy wszędzie słońce nie znające zachodu: Jezus Chrystus, Twój Syn Zmartwychwstały, który oświeca ludzkość swoim światłem i z Tobą żyje i króluje na wieki wieków. **W.** Amen, amen, amen.

CZĘŚĆ DRUGA: LITURGIA SŁOWA

16. Na tę Wigilię, która jest matką wszystkich wigilii, lekcjonarz podaje dziewięć czytań z Pisma św.: siedem ze ST i dwa z NT (epistoła i Ewangelia). 17. Jeśli wymagają tego okoliczności, można zmniejszyć liczbę czytań ze ST. Należy zawsze pamiętać o tym, że czytanie słowa Bożego stanowi podstawową część Wigilii Paschalnej. Powinny więc być przynajmniej trzy czytania ze ST, a w przypadku nagłym przynajmniej dwa. Nigdy jednak nie wolno opuścić czytania z 14 rozdziału Księgi Wyjścia (trzecie czytanie). 18. Po zakończeniu orędzia wielkanocnego wszyscy gaszą świece i siadają. Przed rozpoczęciem czytań kapłan zwraca się do ludu w tych lub podobnych słowach: 19. Następują czytania. Lektor udaje się do pulpitu i wykonuje pierwsze czytanie. Potem psalterzysta lub kantor śpiewa psalm, a lud powtarza refren. Następnie wszyscy wstają. Kapłan mówi: Módlmy się, wszyscy przez pewien czas modlą się w ciszy. Potem kapłan odmawia kolektę. Psalm responsoryjny można zastąpić chwilą świętego milczenia. W takim przypadku nie zachowuje się ciszy po wezwaniu: Módlmy się przed kolektą.

PIERWSZE CZYTANIE: Z KSIĘGI RODZAJU: [DŁUŻSZE] Rdz 1, 1 - 2, 2 **Stworzenie świata.**

Na początku Bóg stworzył niebo i ziemię. Ziemia zaś była bezładem i pustkowiem: ciemność była nad powierzchnią bezmiarów wód, a Duch Boży unosił się nad wodami. Wtedy Bóg rzekł: «Niechaj się stanie światłość!» I stała się światłość. Bóg widząc, że światłość jest dobra, oddzielił ją od ciemności. I nazwał Bóg światłość dniem, a ciemność nazwał nocą. I tak upłynął wieczór i poranek, dzień pierwszy. A potem Bóg rzekł: «Niechaj powstanie sklepienie w środku wód i niechaj ono oddzieli wody od drugich!» Uczyniwszy to sklepienie, Bóg oddzielił wody pod sklepieniem od wód ponad sklepieniem; a gdy tak się stało, Bóg nazwał to sklepienie niebem. I tak upłynął wieczór, a po nim poranek, dzień drugi. A potem Bóg rzekł: «Niechaj zbiorą się wody spod nieba w jedno miejsce i niech się ukaże powierzchnia sucha!» A gdy tak się stało, Bóg nazwał tę suchą powierzchnię ziemią, a zbiorowisko wód nazwał morzem. Bóg widząc, że były dobre, rzekł: «Niechaj ziemia wyda rośliny zielone: trawy dające nasiona, drzewa owocowe rodzące na ziemi według swego gatunku owoce, w których są nasiona». I stało się tak. Ziemia wydała rośliny zielone: trawę dającą nasienie według swego gatunku i drzewa rodzące owoce, w których było nasienie według ich gatunków. A Bóg widział, że były dobre. I tak upłynął wieczór i poranek, dzień trzeci. A potem Bóg rzekł: «Niechaj powstaną ciała niebieskie, świecące na sklepieniu nieba, aby oddzielały dzień od nocy, aby wyznaczały pory roku, dni i lata; aby były ciałami jaśniejącymi na sklepieniu nieba i aby świeciły nad ziemią». I stało się tak. Bóg uczynił dwa duże ciała jaśniejące: większe, aby rządziło dniem, i mniejsze, aby rządziło nocą, oraz gwiazdy. I umieścił je Bóg na sklepieniu nieba, aby świeciły nad ziemią; aby rządziły dniem i nocą i oddzielały światłość od ciemności. A widział Bóg, że były dobre. I tak upłynął wieczór i poranek, dzień czwarty. Potem Bóg rzekł: «Niechaj się zaroją wody od roju istot żywych, a ptactwo niechaj lata nad ziemią, pod sklepieniem nieba!» Tak stworzył Bóg wielkie potwory morskie i wszelkiego rodzaju pływające istoty żywe, którymi zarożyły się wody, oraz wszelkie ptactwo skrzydlate różnego rodzaju. Bóg widząc, że były dobre, pobłogosławił je tymi słowami: «Bądźcie płodne i mnożcie się, abyście zapełniały wody morskie, a ptactwo niechaj się rozmnaża na ziemi» I tak upłynął wieczór i poranek, dzień piąty.

Potem Bóg rzekł: «Niechaj ziemia wyda istoty żywe różnego rodzaju: bydło, płazy i dzikie zwierzęta według ich rodzajów!» I stało się tak. Bóg uczynił różne rodzaje dzikich zwierząt, bydła i wszelkich płazów. I widział Bóg, że były dobre. Wreszcie Bóg rzekł: «Uczyńmy człowieka na Nasz obraz, podobnego Nam. Niech panuje nad rybami morskimi, nad ptactwem powietrznym, nad bydłem, nad całą ziemią i nad wszelkim płazem!» Stworzył więc Bóg człowieka na swój obraz, na obraz Boży go stworzył: stworzył mężczyznę i niewiastę. Po czym Bóg im błogosławił, mówiąc do nich: «Bądźcie płodni i rozmnażajcie się, abyście zaludnili ziemię i czynili ją sobie poddaną; abyście panowali nad rybami morskimi, nad ptactwem powietrznym i nad wszelkim płazem». I rzekł Bóg: «Oto wam daję wszelką roślinę przynoszącą ziarno po całej ziemi i wszelkie drzewo, którego owoc ma w sobie nasienie: dla was będą one pokarmem. A dla wszelkiego zwierzęcia polnego i dla wszelkiego ptactwa w powietrzu, i dla wszystkiego, co się rusza po ziemi i ma w sobie pierwiastek życia, będzie pokarmem wszelka trawa zielona». I stało się tak. A Bóg widział, że wszystko, co uczynił, było bardzo dobre. I tak upłynął wieczór i poranek, dzień szósty. W ten sposób zostały ukończone niebo i ziemia oraz wszystkie zastępy stworzeń. A gdy Bóg ukończył w dniu szóstym swe dzieło, nad którym pracował, odpoczął dnia siódmego po całym swym trudzie, jaki podjął.
[Oto słowo Boże]

PIERWSZE CZYTANIE Z KSIĘGI RODZAJU: [KRÓTSZE]

Rdz 1, 1. 26-31a **Stworzenie świata.**

Na początku stworzył Bóg niebo i ziemię. Potem Bóg rzekł: «Uczyńmy człowieka na Nasz obraz, podobnego Nam, aby panował nad rybami morskimi, nad ptactwem powietrznym, nad bydłem, nad całą ziemią i nad wszelkim płazem!» Stworzył więc Bóg człowieka na swój obraz, na obraz Boży go stworzył: stworzył mężczyznę i niewiastę. Po czym Bóg im błogosławił, mówiąc do nich: «Bądźcie płodni i rozmnażajcie się, abyście zaludnili ziemię i uczynili ją sobie poddaną; abyście panowali nad rybami morskimi, nad ptactwem powietrznym i nad wszelkim płazem». I rzekł Bóg: «Oto wam daję wszelką roślinę przynoszącą ziarno po całej ziemi i wszelkie drzewo, którego owoc ma w sobie nasienie: dla was będą one pokarmem. A dla wszelkiego zwierzęcia polnego i dla wszelkiego ptactwa w powietrzu, i dla wszystkiego, co się rusza po ziemi i ma w sobie pierwiastek życia, będzie pokarmem wszelka trawa zielona». I stało się tak. A Bóg widział, że wszystko, co uczynił, było bardzo dobre.
[Oto słowo Boże]

PSALM RESPNSORYJNY: Ps 104(103), 1-2a. 5-6. 10 i 12, 13-14. 24 i 35c

REFREN: [por. 30] **Niech zstąpi Duch Twój i odnowi ziemię**

*Błogosław duszo moja, Pana, **
o Boże mój, Panie, Ty jesteś bardzo wielki!
*Odziany w majestat i piękno, **
światłem okryty jak płaszczem.
*Umocniłeś ziemię w jej podstawach, **
nie zachwieje się na wieki wieków.
*Jak szatą okryłeś ją Wielką Głębią, **
ponad górami stanęły wody.
*Ty zdroje kierujesz do strumieni, **
co pośród gór się sączą.
*Nad nimi mieszka ptactwo niebieskie **
i śpiewa wśród gałęzi.
*Z Twoich komnat nawadniasz góry, **
owocem Twych dzieł syci się ziemia.
*Każesz rosnąć trawie dla bydła, **
i roślinom, by człowiekowi służyły.
*Jak liczne są dzieła Twoje, Panie! **
Tyś wszystko mądrze uczynił,
*ziemia jest pełna Twych stworzeń. **
Błogosław, duszo moja, Pana.

Albo:

PSALM RESPONSORYJNY: Ps 33(32), 4-5. 6-7. 12-13. 20 i 22

REFREN: [por. 5b] Pełna jest ziemia łaskowości Pana

*Słowo Pana jest prawe, **
a każde Jego dzieło godne zaufania.
*On miłuje prawo i sprawiedliwość, **
ziemia jest pełna Jego łaski.
*Przez słowo Pana powstały niebiosa, **
wszystkie gwiazdy przez tchnienie ust Jego.
*On morskie wody gromadzi jak w bukłaku, **
otchłanie oceanu w zbiornikach.
*Błogosławiony lud, którego Pan jest Bogiem, **
naród, który On wybrał na dziedzictwo dla siebie.
*Pan spogląda z nieba, **
widzi wszystkich ludzi.
*Dusza nasza oczekuje Pana, **
On jest naszą pomocą i tarczą.
*Panie, niech nas ogarnie Twoja łaska **
według nadziei, jaką pokładamy w Tobie.

KOLEKTA: Módlmy się. Wszechmogący, wieczny Boże, Ty jesteś godny podziwu w swoich dziełach, + spraw, niech wszyscy przez Ciebie odkupieni zrozumieją, że wspaniałe było dzieło stworzenia świata, a jeszcze wspanialsze jest dzieło zbawienia, * które się dokonało przez wielkanocną ofiarę Chrystusa. Który żyje i króluje na wieki wieków. **W.** Amen.

Albo [O STWORZENIU CZŁOWIEKA]:

Módlmy się. Boże, Ty w przedziwny sposób stworzyłeś człowieka i w jeszcze cudowniejszy sposób go odkupiłeś, + spraw, abyśmy siłą ducha opierali się powabom grzechu * i zasłużyli na osiągnięcie wiecznej radości. Przez Chrystusa, Pana naszego. **W.** Amen.

DRUGIE CZYTANIE Z KSIĘGI RODZAJU: [DŁUŻSZE]

Rdz 22, 1-18 Ofiara Abrahama.

Bóg wystawił Abrahama na próbę i rzekł do niego: «Abrahamie!» A gdy on odpowiedział: «Oto jestem», powiedział: «Weź twego syna jedynego, którego miłujesz, Izaaka, idź do kraju Moria i tam złóż go w ofierze na jednym z pagórków, jaki ci wskażę». Nazajutrz rano Abraham osiodłał swego osiołka, zabrał ze sobą dwóch swych ludzi i syna Izaaka, narąbał drzewa do spalenia ofiary i ruszył w drogę do miejscowości, o której mu Bóg powiedział. Na trzeci dzień Abraham spojrzawszy, dostrzegł z daleka ową miejscowość. I wtedy rzekł do swych sług: «Zostańcie tu z osiołkiem, ja zaś i chłopiec pójdziemy tam, aby oddać pokłon Bogu, a potem wrócimy do was». Abraham zabrawszy drwa do spalenia ofiary włożył je na syna swego Izaaka, wziął do ręki ogień i nóż, po czym obaj się oddalili. Izaak odezwał się do swego ojca: «Ojcie mój!» A gdy ten rzekł: «Oto jestem, mój synu», zapytał: «Oto ogień i drwa, gdzie jest jagnię na całopalenie?» Abraham odpowiedział: «Bóg upatrzy sobie jagnię na całopalenie, synu mój». I szli obydwaj dalej. A gdy przyszedli na to miejsce, które Bóg wskazał, Abraham zbudował tam ołtarz, ułożył na nim drwa i związawszy syna swego Izaaka położył go na tych drwach na ołtarzu. Potem sięgnął ręką po nóż, aby zabić swego syna. Ale wtedy anioł Pana zawołał na niego z nieba: «Abrahamie, Abrahamie!» A on rzekł: «Oto jestem». Powiedział mu: «Nie podnoś ręki na chłopca i nie czyń mu nic złego! Teraz poznałem, że boisz się Boga, bo nie

odmówiłeś Mi nawet twego jedynego syna». Abraham, obejrzawszy się poza siebie, spostrzegł barana uwikłanego rogami w zaroślach. Poszedł więc, wziął barana i złożył go w ofierze całopalnej zamiast swego syna. I dał Abraham miejscu temu nazwę «Pan widzi». Stąd to mówi się dzisiaj: «Na wzgórzu Pan się ukazuje». Po czym anioł Pana przemówił głośno z nieba do Abrahama po raz drugi: «Przysięgam na siebie, mówi Pan, że ponieważ uczyniłeś to, iż nie oszczędziłeś syna swego jedynego, będę ci błogosławił i dam ci potomstwo tak liczne jak gwiazdy na niebie i jak ziarnka piasku na wybrzeżu morza; potomkowie twoi zdobędą warownie swych nieprzyjaciół. Wszystkie ludy ziemi będą sobie życzyć szczęścia na wzór twego potomstwa, dlatego że usłuchałeś mego rozkazu». **[Oto słowo Boże]**

DRUGIE CZYTANIE Z KSIĘGI RODZAJU: [KRÓTSZE]

Rdz 22, 1-2. 9-13. 15-18 Ofiara Abrahama.

Bóg wystawił Abrahama na próbę i rzekł do niego: «Abrahamie!» A gdy on odpowiedział: «Oto jestem», powiedział: «Weź twego syna jedynego, którego miłujesz, Izaaka, idź do kraju Moria i tam złóż go w ofierze na jednym z pagórków, jaki ci wskażę». A gdy przyszli na to miejsce, które Bóg wskazał, Abraham zbudował tam ołtarz, ułożył na nim drwa i związawszy syna swego Izaaka położył go na tych drwach na ołtarzu. Potem sięgnął ręką po nóż, aby zabić swego syna. Ale wtedy anioł Pana zawołał na niego z nieba: «Abrahamie, Abrahamie!» A on rzekł: «Oto jestem». Powiedział mu: «Nie podnoś ręki na chłopca i nie czyn mu nic złego! Teraz poznałem że boisz się Boga, bo nie odmówiłeś Mi nawet twego jedynego syna». Abraham obejrzawszy się poza siebie, spostrzegł barana uwikłanego rogami w zaroślach. Poszedł więc, wziął barana i złożył go w ofierze całopalnej zamiast swego syna. Po czym anioł Pana przemówił głośno z nieba do Abrahama po raz drugi: «Przysięgam na siebie, mówi Pan, że ponieważ uczyniłeś to, iż nie oszczędziłeś syna swego jedynego, będę ci błogosławił i dam ci potomstwo tak liczne jak gwiazdy na niebie i jak ziarnka piasku na wybrzeżu morza; potomkowie twoi zdobędą warownie swych nieprzyjaciół. Wszystkie ludy ziemi będą sobie życzyć szczęścia na wzór twego potomstwa, dlatego że usłuchałeś mego rozkazu». **[Oto słowo Boże]**

PSALM RESPNSORYJNY: Ps 16(15), 5 i 8. 9-10. 11

REFREN: [por. 1] Strzeż mnie, o Boże, Tobie zaufałem

*Pan moim dziedzictwem i przeznaczeniem, **
to On mój los zabezpiecza.
*Zawsze stawiam sobie Pana przed oczy, **
On jest po mojej prawicy, nic mną nie zachwieje.
*Dlatego cieszy się moje serce i dusza raduje, **
a ciało moje będzie spoczywać bezpiecznie,
*bo w kraju zmarłych duszy mej nie zostawisz **
i nie dopuścisz, bym pozostał w grobie.
*Ty ścieżkę życia mi ukazesz, **
pełnię Twej radości
*i wieczną rozkosz **
po Twojej prawicy.

KOLEKTA: Módlmy się. Boże, Ojciec wszystkich wierzących. Ty przez swoją łaskę pomnażasz na całym świecie liczbę przybranych dzieci, + Ty przez paschalny sakrament chrztu spełniasz obietnicę daną Twojemu słudze Abrahamowi i czynisz go ojcem wszystkich narodów, * daj Twojemu ludowi godnie odpowiedzieć na łaskę powołania. Przez Chrystusa, Pana naszego. **W. Amen.**

TRZECIE CZYTANIE Z KSIĘGI WYJŚCIA:**Wj 14, 15-15, 1 Przejście Izraela przez Morze Czerwone.**

Pan rzekł do Mojżesza: «Czemu głośno wołasz do Mnie? Powiedz synom Izraela, niech ruszają w drogę. Ty zaś podnieś swą rękę i wyciągnij rękę nad morze i rozdziel je na dwoje, a wejdą synowie Izraela w środek na suchą ziemię. Ja natomiast uczynię upartymi serca Egipcjan, że pójdą za nimi. Wtedy okażą moją potęgę wobec faraona, całego wojska jego, rydwanów i wszystkich jego jeźdźców. A gdy okażą moją potęgę wobec faraona, jego rydwanów i jeźdźców, wtedy poznają Egipcjanie, że Ja jestem Pan». Anioł Boży, który szedł na przedzie wojsk izraelskich, zmienił miejsce i szedł na ich tyłach. Słup obłoku również przeszedł z przodu i zajął ich tyły, stając między wojskiem egipskim a wojskiem izraelskim. I tam był obłok ciemnością, tu zaś oświecał noc. I nie zbliżyli się jedni do drugich przez całą noc. Mojżesz wyciągnął rękę nad morze, a Pan cofnął wody gwałtownym wiatrem wschodnim, który wiał przez całą noc, i uczynił morze suchą ziemią. Wody się rozstały, a synowie Izraela szli przez środek morza po suchej ziemi, mając mur z wód po prawej i po lewej stronie. Egipcjanie ścigali ich. Wszystkie konie faraona, jego rydwany i jeźdźcy ciągnęli za nimi w środek morza. O świcie spojrzął Pan ze słupa ognia i ze słupa obłoku na wojsko egipskie i zmusił je do ucieczki. I zatrzymał koła ich rydwanów, tak że z wielką trudnością mogli się naprzód posuwać. Egipcjanie krzyknęli: «Uciekajmy przed Izraelem, bo w jego obronie Pan walczy z Egipcjanami». A Pan rzekł do Mojżesza: «Wyciągnij rękę nad morze, aby wody zalały Egipcjan, ich rydwany i jeźdźców». Wyciągnął Mojżesz rękę nad morze, które o brzasku dnia wróciło na swoje miejsce. Egipcjanie uciekając biegli naprzeciw falom, i pogrążył ich Pan w pośrodku morza. Powracające fale zatopiły rydwany i jeźdźców całego wojska faraona, które weszło w morze ścigając synów Izraela. Nie ocalał z nich ani jeden. Synowie zaś Izraela szli po suchym dnie morskim, mając mur z wód po prawej i po lewej stronie. W tym to dniu wybawił Pan Izraela z rąk Egipcjan. I widzieli Izraelici martwych Egipcjan na brzegu morza. Gdy Izraelici widzieli wielkie dzieło, którego dokonał Pan wobec Egipcjan, ulękli się Pana i uwierzyli Jemu oraz Jego słudze Mojżeszowi. Wtedy Mojżesz i synowie Izraela razem z nim śpiewali taką pieśń ku czci Pana. **[Nie mówi się: Oto słowo Boże]**

PSALM RESPONSORYJNY: Wj 15, 1. 2. 4-5. 17ab-18**REFREN: [por. 1a] Śpiewajmy Panu, który moc okazał**

*Będę śpiewał na cześć Pana, **
który wspaniale swą potęgę okazał,
*gdy konia i jeźdźca **
pogrążył w morskiej przepaści.
*Pan jest moją mocą i źródłem męstwa, **
Jemu zawdzięczam moje ocalenie.
*On Bogiem moim, uwielbiać Go będę; **
On Bogiem ojca mego, będę Go wywyższał.
*Rzucił w morze rydwany faraona i jego wojsko. **
Wybrani wodzowie jego zginęli w Morzu Czerwonym.
*Przepaści ich ogarnęły, **
jak głaz runęli w głębinę.
Wyprowadziłeś lud swój
*i osadziłeś na górze Twego dziedzictwa, **
w miejscu, które uczyniłeś swym mieszkaniem.
*Pan Bóg jest Królem **
na zawsze, na wieki.

KOLEKTA: Módlmy się. Boże, także w obecnych czasach jaśnieją Twoje dawne cuda: + niegdyś swoją mocą wybawiłeś jeden naród od prześladowań faraona i przeprowadziłeś go przez Morze Czerwone, obecnie przez wodę chrztu prowadzisz wszystkie narody do zbawienia, * spraw, aby cała ludzkość weszła do liczby synów Abrahama i dostąpiła godności ludu wybranego. **W.** Przez Chrystusa, Pana naszego.

Albo:

Módlmy się. Boże, ty w świetle Nowego Testamentu objawiłeś znaczenie cudownych wydarzeń dawnych czasów: + Morze Czerwone jest znakiem źródła chrztu świętego, a naród wyprowadzony z niewoli zapowiedzią tajemnicy ludu chrześcijańskiego; * spraw, aby wszystkie ludy przez wiarę osiągnęły udział w godności narodu wybranego i odrodziły się w Duchu Świętym. W. Przez Chrystusa, Pana naszego.

CZWARTE CZYTANIE Z KSIĘGI PROROKA IZAJASZA:

Iz 54, 4a. 5-14 **Trwałość przymierza.**

Nie lękaj się, Jerozolimo, bo małżonkiem ci jest twój Stworzyciel, któremu na imię: Pan Zastępów; Odkupicielem twoim Święty Izraela, nazywają Go Bogiem całej ziemi. Zaiste, jak niewiastę porzuconą i zgnębioną na duchu, wezwał cię Pan. I jakby do porzuconej żony młodości twój Bóg mówi: Na krótką chwilę porzuciłem cię, ale z ogromną miłością cię przygarzę. W przystępie gniewu ukryłem przed tobą na krótko swe oblicze, ale w miłości wieczystej nad tobą się ulitowałem, mówi Pan, twój Odkupiciel. Dzieje się ze Mną tak, jak za dni Noego, kiedy przysięgłem, że wody Noego nie spadną już nigdy na ziemię; tak teraz przysięgam, że się nie rozjatrzę na cię ani cię gromić nie będę. Bo góry mogą ustąpić i pagórki się zachwiać, ale miłość moja nie odstąpi od cię i nie zachwieje się moje przymierze pokoju, mówi Pan, który ma litość nad tobą. O nieszczęśliwa, wichrami smagana, niepokieszona! Oto Ja osadzę twoje kamienie na malachicie i fundamenty twoje na szafirach. Uczynię blanki twych murów z rubinów, bramy twoje z górskiego kryształu, a z drogich kamieni cały obwód twych murów. Wszyscy twoi synowie będą uczniami Pana. Wielka będzie szczęśliwość twych dzieci. Będiesz mocno osadzona na sprawiedliwości. Daleka bądź od trwogi, bo nie masz się czego obawiać, i od przestachu, bo nie ma on przystępu do cię. **[Oto słowo Boże]**

PSALM RESPONSORYJNY: Ps 30(29), 2 i 4. 5-6a. 11 i 12a i 13b

REFREN: [por. 2a] **Sławię Cię, Panie, bo mnie wybawiłeś**

*Sławię Cię, Panie, bo mnie wybawiłeś **
i nie pozwoliłeś mym wrogom naśmiewać się ze mnie.
*Panie, mój Boże, z krainy umarłych wywołałeś moją duszę * i ocaliłeś mi życie spośród*
schodzących do grobu.
*Śpiewajcie psalm wszyscy miłujący Pana **
i pamiętajcie o Jego świętości.
*Gniew Jego bowiem trwa tylko przez chwilę, **
a Jego łaska przez całe życie.
*Wysłuchaj mnie, Panie, zmiłuj się nade mną, **
Panie, bądź moją pomocą.
*Zamieniłeś w taniec mój żalobny lament, **
Boże mój i Panie, będę Cię sławił na wieki.

KOLEKTA: Módlmy się. Wszechmogący, wieczny Boże, dla chwały Twojego imienia pomnażaj potomstwo obiecanie praojcom ze względu na ich wiarę, + niech przez łaskę chrztu świętego wzrasta liczba Twoich przybranych dzieci, * aby Kościół widział, że to, czego oczekiwali święci Starego Przymierza, spełnia się w naszych czasach. Przez Chrystusa, Pana naszego. W. Amen.

Albo inna modlitwa wybrana z tych, które następują po czytaniach opuszczonych.

PIĄTE CZYTANIE Z KSIĘGI PROROKA IZAJASZA:**Iz 55, 1-11** **Nowe i wieczne przymierze.**

To mówi Pan: «Wszyscy spragnieni, przyjdźcie do wody, przyjdźcie, choć nie macie pieniędzy. Kupujcie i spożywajcie bez pieniędzy i bez płacenia za wino i mleko. Czemu wydajecie pieniądze na to, co nie jest chlebem? I waszą pracę na to, co nie nasyci? Słuchajcie Mnie, a będziecie jeść przysmaki, i dusza wasza zakosztuje tłustych potraw. Nakłońcie wasze ucho i przyjdźcie do Mnie, posłuchajcie Mnie, a dusza wasza żyć będzie. Zawrę z wami wieczyste przymierze: są to niezawodne łaski dla Dawida. Oto ustanowiłem cię świadkiem dla ludów, dla ludów wodzem i rozkazodawcą. Oto zawieszysz naród, którego nie znasz, i ci, którzy cię nie znają, przybiegną do ciebie ze względu na Pana, twój Boga, przez wzgląd na Świętego Izraela, bo On cię przyozdobi. Szukajcie Pana, gdy się pozwala znaleźć, wzywajcie Go, dopóki jest blisko. Niechaj bezbożny porzuci swą drogę i człowiek nieprawy swoje knowania. Niech się nawróci do Pana, a Pan się nad nim zmiłuje, i do Boga naszego, gdyż hojny jest w przebaczeniu. Bo myśli moje nie są myślami waszymi ani wasze drogi moimi drogami. Bo jak niebiosa górują nad ziemią, tak drogi moje nad waszymi drogami i myśli moje nad myślami waszymi. Zaiste, podobnie jak ulewa i śnieg spadają z nieba i tam nie powracają, dopóki nie nawodnią ziemi, nie użyźnią jej i nie zapewnią urodzaju, tak iż wydaje nasienie dla siewcy i chleb dla jedzącego, tak słowo, które wychodzi z ust moich: nie wraca do Mnie bezowocne, zanim wpięrow nie dokona tego, co chciałem, i nie spełni pomyślnie swego posłannictwa». [**Oto słowo Boże!**]

PSALM RESPONSORIJNY: Iz 12, 2. 3-4b. 4cd-5**REFREN:** [por. 3] **Będziecie czerpać ze źródeł zbawienia**

*Oto Bóg jest moim zbawieniem, *
 będę miał ufność i bać się nie będę.
 Bo Pan jest moją mocą i pieśnią, *
 On stał się dla mnie zbawieniem.*

*Wy zaś z weselem czerpać będziecie wodę *
 ze źródeł zbawienia.*

*Chwalcie Pana, *
 wzywajcie Jego imienia.*

*Dajcie poznać Jego dzieła między narodami, *
 przypominajcie, że wspaniałe jest imię Jego.
 Śpiewajcie Panu, bo uczynił wzniosłe rzeczy, *
 niech to będzie wiadome po całej ziemi.*

KOLEKTA: Módlmy się. Wszechmogący, wieczny Boże, jedyna nadziejo świata, Ty głosem proroków zapowiedziałeś misteria, które spełniają się w naszych czasach, + umocnij łaskawie pragnienia oddanego Ci ludu, * bo tylko z Twojego natchnienia pochodzi wzrost cnót Twoich wiernych. Przez Chrystusa, Pana naszego. **W.** Amen.

SZÓSTE CZYTANIE Z KSIĘGI PROROKA BARUCHA:**Ba 3, 9-15. 32 - 4, 4** **Mądrością jest księga przykazań Boga.**

Bądź posłuszny, Izraelu, przykazaniom życiodajnym, nakłoń ucha, by poznać mądrość. Cóż się to stało, Izraelu, że jesteś w kraju nieprzyjaciół, wynędzniał w ziemi obcej, uważany za nieczystego na równi z umarłymi, zaliczony do tych, co schodzą do Szeolu? Opuściłeś źródło mądrości. Gdybyś chodził po drodze Bożej, mieszkałbyś w pokoju na wieki. Naucz się, gdzie jest mądrość, gdzie jest siła i rozum, a poznasz równocześnie, gdzie jest długie i szczęśliwe życie, gdzie jest światłość dla oczu i pokój. Lecz któż znalazł jej miejsce lub kto wszedł do jej skarbców? Lecz zna ją Wszechwiedzący i wynajdzie ją swoją mądrością. Ten, który

przygotował ziemię na wieczysty czas i napełnił ją stworzeniami czworonożnymi, wysłał światło i poszło, wezwał je, a ono posłuchało Go ze drżeniem. Gwiazdy radośnie świecą na swoich strażnicach. Wezwał je. Odpowiedziały: «Jesteśmy». Z radością świecą swemu Stwórcy. On jest Bogiem naszym. I żaden inny nie może się z Nim równać. Zbadał wszystkie drogi mądrości i dał ją słudze swemu, Jakubowi, i Izraelowi, umiłowanemu swojemu. Potem na ziemi była widziana i zaczęła przebywać wśród ludzi. Tą mądrością jest księga przykazań Boga i Prawo trwające na wieki. Wszyscy, którzy się go trzymają, żyć będą. Którzy go zaniebują, pomrą. Nawróć się, Jakubie, trzymaj się go, chodź w blasku jego światła. Nie dawaj chwały swojej obcemu ani innemu narodowi twych przywilejów. Szczęśliwi jesteśmy, o Izraelu, że znamy to, co się Bogu podoba. **[Oto słowo Boże]**

PSALM RESPONSORYJNY: Ps 19(18), 8-9. 10-11

REFREN: [por. J 6, 68b] **Słowa Twe, Panie, dają życie wieczne**

*Prawo Pańskie jest doskonałe i pokrzepia duszę, **
świadectwo Pana niezawodne, uczy prostaczka mądrości.
*Jego słuszne nakazy radują serce, **
jaśnieje przykazanie Pana i olśniewa oczy.
*Bojaźń Pana jest szczerą i trwa na wieki, **
sądy Pana prawdziwe, a wszystkie razem słuszne.
*Cenniejsze nad złoto, nad złoto najczystsze, **
słodsze od miodu płynącego z plastra.

KOLEKTA: Módlmy się. Boże, Ty zawsze pomnażasz swój Kościół przez wzywianie nowych ludów do wiary: + spraw łaskawie, aby obmyci wodą chrztu świętego, * doznawali nieustannie Twojej opieki. Przez Chrystusa, Pana naszego. **W.** Amen.

SIÓDME CZYTANIE Z KSIĘGI PROROKA EZECHIELA:

Ez 36, 16-17a. 18-28 **Pokropię was czystą wodą i dam wam serce nowe.**

Pan skierował do mnie te słowa: «Synu człowieczy, kiedy dom Izraela mieszkał na swojej ziemi, wówczas splugawili ją swym postępowaniem i swymi czynami. Wtedy wylałem na nich swe oburzenie z powodu krwi, którą w kraju przelali, i z powodu bożków, którymi go splugawili. I rozproszyłem ich pomiędzy pogańskie ludy, i rozsypali się po krajach, osądziłem ich według postępowania i czynów. W ten sposób przyszli do ludów pogańskich i dokąd przybyli, bezczęścili święte imię moje, podczas gdy mówiono o nich: "To jest lud Pana, musieli się oni wyprowadzić ze swego kraju". Wtedy zatroszczyłem się o święte me imię, które oni, Izraelici, zbezczęścili wśród ludów pogańskich, do których przybyli. Dlatego mów do domu Izraela: Tak mówi Pan Bóg: "Nie z waszego powodu to czynię, domu Izraela, ale dla świętego imienia mojego, które zbezczęściliście wśród ludów pogańskich, do których przyszliście. Chcę uświęcić wielkie imię moje, które zbezczeszczone jest pośród ludów, zbezczeszczone przez was pośród nich i poznają ludy, że Ja jestem Pan, mówi Pan Bóg, gdy okażę się Świętym względem was przed ich oczami. Zabiorę was spośród ludów, zbiorę was ze wszystkich krajów i przyprowadzę was z powrotem do waszego kraju, pokropię was czystą wodą, abyście się stali czystymi, i oczyszczę was od wszelkiej zmyzy i od wszystkich waszych bożków. I dam wam serce nowe i ducha nowego tchnę do waszego wnętrza, odbiorę wam serce kamienne, a dam wam serce z ciała. Ducha mojego chcę tchnąć w was i sprawić, byście żyli według mych nakazów i przestrzegali przykazań, i według nich postępowali. Wtedy będziecie mieszkać w kraju, który dałem waszym przodkom, i będziecie moim ludem, a Ja będę waszym Bogiem"».

[Oto słowo Boże]

PSALM RESPONSORYJNY: Ps 42(41), 2-3; Ps 43(42), 3. 4

REFREN: [por. Ps 42(41), 3] Boga żywego pragnie dusza moja

*Jak łania pragnie wody ze strumieni, **
tak dusza moja pragnie Ciebie, Boże.
*Dusza moja Boga pragnie, Boga żywego, **
kiedyż więc przyjdę i ujrzę oblicze Boże?
*Ześlij światłość i wierność swoją, **
niech one mnie wiodą.
*Niech mnie zaprowadzą na Twą górę świętą **
i do Twoich przybytków.
*I przystąpię do ołtarza Bożego, **
do Boga, który jest moim weselem i radością.
*I będę Cię chwalił przy dźwiękach lutni, **
Boże, mój Boże!

LUB GDY MA NASTĄPIĆ CHRZEST:

PSALM RESPONSORYJNY: Iz 12, 2. 3-4b. 4cd-5

REFREN: [por. 3] Będziecie czerpać ze źródeł zbawienia

*Oto Bóg jest moim zbawieniem, **
będę miał ufność i bać się nie będę.
*Bo Pan jest moją mocą i pieśnią, **
On stał się dla mnie zbawieniem.
*Wy zaś z weselem czerpać będziecie wodę **
ze źródeł zbawienia.
*Chwalcie Pana, **
wzywajcie Jego imienia.
*Dajcie poznać Jego dzieła między narodami, **
przypominajcie, że wspaniałe jest imię Jego.
*Śpiewajcie Panu, bo uczynił wzniosłe rzeczy, **
niech to będzie wiadome po całej ziemi.

ALBO TAKŻE:

PSALM RESPONSORYJNY: Ps 51(50), 12-13. 14-15. 18-19

REFREN: [por. 12] Stwórz, o mój Boże, we mnie serce czyste

*Stwórz, o Boże, we mnie serce czyste **
i odnow we mnie moc ducha.
*Nie odrzucaj mnie od swego oblicza **
i nie odbieraj mi świętego Ducha swego.
*Przywróć mi radość z Twojego zbawienia **
i umocnij mnie duchem ofiarnym.
*Będę nieprawych nauczał dróg Twoich **
i wrócę do Ciebie grzesznicy.
*Ofiarą bowiem Ty się nie radujesz, **
a całopalenia, choćbym chciał, nie przyjmiesz.
*Boże, moją ofiarą jest duch skruszony, **
pokornym i skruszonym sercem Ty, Boże, nie gardzisz.

KOLEKTA: Módlmy się. Boże, niezmienna Potęgo i wieczna Światłości, wejrzyj łaskawie na sakrament całego Kościoła i w pokoju prowadź dzieło zbawienia ludzkości według swoich odwiecznych zamiarów, + niech cały świat ujrzy, że podnosisz upadłych, odradzasz słabych i wszystko wraca do pierwotnej nieskazitelności * dzięki Chrystusowi, od którego wszystko pochodzi. Który żyje i króluje na wieki wieków. **W.** Amen.

Albo:

Módlmy się. Boże, Ty nas przygotowujesz do obchodu misterium paschalnego słowami Starego i Nowego Testamentu, + daj nam pojąć Twoje miłosierdzie, * aby dary, które przyjmujemy w tym życiu, umocniły w nas nadzieję życia przyszłego. **W.** Amen.

20. Po ostatnim czytaniu ze Starego Testamentu oraz po psalmie responsoryjnym i modlitwie, która po nim następuje, zapala się świece ołtarzowe. Następnie kapłan intonuje hymn Chwała na wysokości Bogu, który wszyscy podejmują. W czasie śpiewu biją dzwony.

21. Po skończeniu hymnu kapłan odmawia kolektę.

KOLEKTA: Boże, Ty sprawiasz, że ta najświętsza noc jaśnieje blaskiem Zmartwychwstania Pańskiego, + wzbudź w Twoim Kościele ducha dziecięctwa, którego otrzymaliśmy na chrzcie świętym, * abyśmy, odnowieni na duchu i ciele, służyli Tobie z całkowitym oddaniem. Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, + który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, * Bóg, przez wszystkie wieki wieków.

**ÓSMIE CZYTANIE Z LISTU ŚW. PAWŁA APOSTOŁA DO RZYMIAN:
[EPISTOŁA] Rz 6, 3-11 Nowe życie.**

Bracia: My wszyscy, którzy otrzymaliśmy chrzest zanurzający w Chrystusa Jezusa, zostaliśmy zanurzeni w Jego śmierć. Zatem przez chrzest zanurzający nas w śmierć zostaliśmy razem z Nim pogrzebani po to, abyśmy i my wkroczyli w nowe życie, jak Chrystus powstał z martwych dzięki chwale Ojca. Jeżeli bowiem przez śmierć, podobną do Jego śmierci, zostaliśmy z Nim złączeni w jedno, to tak samo będziemy z Nim złączeni w jedno przez podobne zmartwychwstanie. To wiedźcie, że dla zniszczenia grzesznego ciała dawny nasz człowiek został razem z Nim ukrzyżowany po to, byśmy już więcej nie byli w niewoli grzechu. Kto bowiem umarł, stał się wolny od grzechu. Otóż jeżeli umarliśmy razem z Chrystusem, wierzymy, że z Nim również żyć będziemy, wiedząc, że Chrystus powstawszy z martwych już więcej nie umiera, śmierć nad Nim nie ma już władzy. Bo to, że umarł, umarł dla grzechu tylko raz, a że żyje, żyje dla Boga. Tak i wy rozumiejcie, że umarliście dla grzechu, żyjecie zaś dla Boga w Chrystusie Jezusie. **[Oto słowo Boże]**

22. Po odczytaniu epistoły wszyscy wstają. Kapłan uroczyście intonuje *Alleluja*, które wszyscy powtarzają. Następnie psalmista lub kantor śpiewa psalm, a lud powtarza refren *Alleluja*. Jeśli to konieczne, sam psalmista intonuje *Alleluja*.

23. Na Ewangelię nie przynosi się świeczników, można natomiast używać kadzidła.

24. Po Ewangelii jest homilia, a po niej rozpoczyna się liturgię chrzcielną.

PSALM RESPONORYJNY: Ps 118(117), 1-2. 16-17. 22-23**REFREN: Alleluja, alleluja, alleluja***Dziękujcie Panu, bo jest dobry, ***bo Jego łaska trwa na wieki.**Niech dom Izraela głosi: ***«Jego łaska na wieki».**Prawica Pana wzniesiona wysoko, ***prawica Pańska moc okazała.**Nie umrę, ale żył będę ***i głosił dzieła Pana.**Kamień odrzucony przez budujących ***stał się kamieniem węgielnym.**Stało się to przez Pana ***i cudem jest w naszych oczach.***SŁOWA EWANGELII WEDŁUG ŚWIĘTEGO MARKA:****Mk 16, 1-8 Chrystus Zmartwychwstał.**

Po upływie szabatu Maria Magdalena, Maria, matka Jakuba i Salome nakupiły wonności, żeby pójść namaścić Jezusa. Wczesnym rankiem, w pierwszy dzień tygodnia przysły do grobu, gdy słońce weszło. A mówiły między sobą: «Kto nam odsunie kamień od wejścia do grobu?» Gdy jednak spojrzały, zauważyły, że kamień był już odsunięty, a był bardzo duży. Weszły więc do grobu i ujrzały młodzieńca, siedzącego po prawej stronie, ubranego w białą szatę; i bardzo się przestraszyły. Lecz on rzekł do nich: «Nie bójcie się! Szukacie Jezusa z Nazaretu, ukrzyżowanego; powstał, nie ma Go tu. Oto miejsce, gdzie Go złożyli. Lecz idźcie, powiedzcie Jego uczniom i Piotrowi: "Idźcie przed wami do Galilei, tam Go ujrzyjecie, jak wam powiedział"». One wyszły i uciekły od grobu; ogarnęło je bowiem zdumienie i przestach. Nikomu też nic nie oznajmiły, bo się bały. **[Oto słowo Pańskie]**

CZĘŚĆ TRZECIA: LITURGIA CHRZCIELNA

25. Kapłan z posługującymi podchodzi do chrzcielnicy, jeśli ona znajduje się w zasięgu wzroku wiernych. W przeciwnym razie naczynie z wodą stawia się w prezbiterium. Przywołuje się katechumenów, jeśli są. Przed zgromadzony Kościół przyprawdają ich chrzestni; jeśli chrzci się dzieci, przynoszą je rodzice i chrzestni.

26. Następnie kapłan przemawia do obecnych tymi lub podobnymi słowami. Jeśli są dorośli kandydaci do chrztu: Najmilsi, wspólną modlitwą wspierajmy naszych braci i siostry, którzy z radosną nadzieją zbliżają się do źródła odrodzenia. Prośmy, aby Bóg, Ojciec wszechmogący, obdarzył ich swoim miłosierdziem.

Jeśli jest chrzest dzieci: Rodzice i chrzestni wnoszą teraz dzieci, które mają otrzymać sakrament chrztu świętego w tę wielką noc Zmartwychwstania. Prośmy, aby Bóg, Ojciec wszechmogący, obdarzył te dzieci swoim miłosierdziem.

Jeśli błogosławi się wodę chrzcielną, lecz nie ma kandydatów do chrztu: Najmilsi, z pokorą wzywajmy nad tą wodą łaski Boga, Ojca wszechmogącego, aby ci, którzy przez chrzest narodzą się do nowego życia w Chrystusie, zostali włączeni do grona przybranych dzieci Bożych. Módlmy się także za wszystkich, którzy zostaną ochrzczeni w tę noc Zmartwychwstania na całym świecie.

27. Teraz dwaj kantorzy śpiewają litanię do Wszystkich Świętych. Wszyscy stoją (ponieważ rozpoczął się już Okres Wielkanocny), i odpowiadają. Jeśli jest dłuższa procesja do kaplicy chrzcielnej, litanię śpiewa się w czasie procesji. W tym przypadku kandydatów do chrztu przywołuje się przed procesją, następnie odbywa się procesja, na której czele niesie się paschał, a za nim idą katechumeni z

chrzestnymi oraz kapłan i posługujący. Wezwanie do modlitwy wypowiada kapłan przed błogosławieństwem wody.

28. Jeśli nie ma kandydatów do chrztu i nie błogosławi się wody chrzcielnej, opuszcza się litanie i kapłan błogosławi wodę.

29. Do litanii można dodać wezwania niektórych świętych, zwłaszcza Patronów kościoła, miejscowości i tych, którzy mają przyjąć chrzest. Jeśli są kandydaci do chrztu: Prosimy Cię, abyś tych wybranych odrodził przez łaskę chrztu świętego. **W.** Wysłuchaj nas Panie. Jeśli nie ma kandydatów do chrztu: Prosimy Cię, abyś swoją łaską uświęcił tę wodę, przez którą mają się odrodzić Twoje dzieci. **W.** Wysłuchaj nas Panie. Prosimy Cię Jezu, Synu Boga żywego. **W.** Wysłuchaj nas Panie. Chryste, usłysz nas. **W.** Chryste, usłysz nas. Chryste wysłuchaj nas. **W.** Chryste, wysłuchaj nas. Jeśli są kandydaci do chrztu, kapłan z rękami złożonymi odmawia następującą modlitwę:

Wszchemogący, wieczny Boże, bądź obecny w sakramentach, które są darem Twojej miłości. + Ześlij ducha przybrania na tych, którzy rodzą się z wody chrztu świętego, aby się stali nowym stworzeniem. * Niech to, co pokornie sprawujemy jako Twój służby, będzie w pełni skuteczne dzięki Twojej potędze. Przez Chrystusa, Pana naszego. **W.** Amen.

BŁOGOSŁAWIEŃSTWO WODY CHRZCIELNEJ

30. Kapłan błogosławi wodę chrzcielną, wypowiadając ze złożonymi rękami następującą modlitwę: Boże, Ty niewidzialną mocą dokonujesz rzeczy niezwykłych przez sakramentalne znaki. Ty w ciągu dziejów zbawienia przygotowałeś wodę przez Ciebie stworzoną, aby wyrażała łaskę chrztu świętego. Na początku świata Twój Duch unosił się nad wodami, aby już wtedy woda nabrała mocy uświęcania: Boże, Ty nawet w wodach potopu dałeś nam obraz odrodzenia, bo ten sam żywioł położył kres występkom i dał początek cnotom. Boże, Ty sprawiłeś, że synowie Abrahama przeszli po suchym dnie Morza Czerwonego, aby naród wyzwolony z niewoli faraona stał się obrazem przyszłej społeczności ochrzczonych. Boże, Twój Syn, ochrzczony przez Jana w wodach Jordanu, został namaszczone Duchem Świętym; a gdy wisiał na krzyżu, z Jego boku wypłynęła krew i woda; po swoim zaś zmartwychwstaniu nakazał uczniom: "Idźcie i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego". Wejrzyj na swój Kościół i racz mu otworzyć źródło chrztu świętego. Niechaj ta woda przez Ducha Świętego otrzyma łaskę Twego Jednorodzonego Syna, aby człowiek stworzony na Twoje podobieństwo i przez sakrament chrztu obmyty z wszelkich brudów grzechu, odrodził się z wody i z Ducha Świętego do nowego życia dziecka Bożego.

31. Wstawiając paschał do wody - raz albo trzy razy - kapłan śpiewa dalej:

Prosimy Cię, Panie, niech przez Twojego Syna zstąpi na tę wodę moc Ducha Świętego, aby wszyscy przez chrzest pogrzebani razem z Chrystusem w śmierci, z Nim też powstałi do nowego życia. Przez Chrystusa, Pana naszego. **W.** Amen.

32. Paschał wyjmuje się z wody. Lud wykonuje aklamację: Chwała Ojcu i Synowi i Duchowi Świętemu. Jak była na początku teraz i zawsze, i na wieki wieków. **W.** Amen.

33. Jako aklamację można też zaśpiewać doksologię z psalmów nieszpornych.

CHRZEST I BIERZMOWANIE

34. Poszczególni katechumeni wyrzekają się szatana, odpowiadają na pytania o wiarę i przyjmują chrzest. Po chrzcie dorośli katechumeni przyjmują sakrament bierzmowania, jeśli jest obecny biskup lub kapłan mający prawo bierzmować.

BŁOGOSŁAWIEŃSTWO WODY DO POKROPIENIA

35. Jeśli nie ma kandydatów do chrztu, ani nie błogosławi się wody chrzcielnej, kapłan błogosławi wodę do pokropienia w następujący sposób. Najpierw zwraca się do wiernych z wezwaniem: Drodzy bracia i siostry, pokornie prosimy Boga, aby pobłogosławił wodę, którą będziemy pokropieni na pamiątkę naszego chrztu. Niech Bóg nam dopomaga, abyśmy byli wierni Duchowi, którego otrzymaliśmy.

36. Po krótkiej modlitwie w ciszy, kapłan, z rękami złożonymi, mówi: Panie, nasz Boże, czuwając w tę świętą noc, wspominamy wspaniałe dzieło stworzenia i jeszcze wspanialsze dzieło naszego odkupienia. Wysłuchaj prośb swojego ludu i pobłogosław tę wodę. Stworzyłeś ją, aby przez nią użyźnić ziemię oraz umacniać i oczyszczać nasze ciała. Woda była również narzędziem Twojego miłosierdzia; przez nią wyprowadziłeś Twój lud z niewoli i ugasiłeś jego pragnienie na pustyni. Prorocy zapowiedzieli wodę jako znak nowego Przymierza, które miałeś zawrzeć z ludźmi. Wreszcie przez wodę, którą Chrystus uświęcił w Jordanie, odnowiłeś w odradzającej kąpeli naszą upadłą naturę. Niech ta woda przypomina nam przyjęty chrzest, abyśmy się radowali z naszymi braćmi i siostrami ochrzczonymi w czasie uroczystości wielkanocnych. Przez Chrystusa, Pana naszego. **W.** Amen.

ODNOWIENIE PRZYRZECZEŃ CHRZTU

37. Gdy zakończy się obrzęd chrztu (i bierzmowania) lub jeśli chrztu nie było, po błogosławieństwie wody, wszyscy stojąc i trzymając w rękach zapalone świece, odnawiają przyrzeczenia chrztu. Kapłan przemawia do wiernych tymi lub podobnymi słowami: (Jeśli razem składają przyrzeczenia chrzestni i rodzice oraz katechumeni, należy poniższe słowa odpowiednio uzupełnić).

Drodzy bracia i siostry, przez misterium paschalne zostaliśmy w sakramencie chrztu pogrzebani wspólnie z Chrystusem w Jego śmierci, aby razem z Nim wkroczyć w nowe życie. Po ukończeniu czterdziestodniowego postu, odnowmy przyrzeczenia chrztu świętego, w których niegdyś wyrzekliśmy się złego ducha i jego spraw, a przyrzekliśmy służyć Bogu w świętym Kościele katolickim. A zatem pytam każdego z was: **K.** Czy wyrzekasz się grzechu, aby żyć w wolności dzieci Bożych? **W.**

Wyrzekam się. **K.** Czy wyrzekasz się wszystkiego, co prowadzi do zła, aby ciebie grzech nie opanował? **W.** Wyrzekam się. **K.** Czy wyrzekasz się szatana, który jest głównym sprawcą grzechu? **W.**

Wyrzekam się. **K.** Czy wierzysz w Boga, Ojca wszechmogącego, Stworzyciela nieba i ziemi? **W.**

Wierzę. **K.** Czy wierzysz w Jezusa Chrystusa, Syna Jego Jedynego, a naszego Pana, narodzonego z Maryi Dziewicy, umęczonego i pogrzebanego, który powstał z martwych i zasiada po prawicy Ojca?

W. Wierzę. **K.** Czy wierzysz w Ducha Świętego, święty Kościół powszechny, obcowanie świętych, odpuszczenie grzechów, zmartwychwstanie ciała i życie wieczne? **W.** Wierzę. **K.** Bóg wszechmogący,

Ojciec naszego Pana Jezusa Chrystusa, który nas odrodził z wody i Ducha Świętego, i który udzielił nam odpuszczenia grzechów, niech nas strzeże swoją łaską w naszym Panu Jezusie Chrystusie, na

życie wieczne. **W.** Amen.

38. Kapłan kropi lud wodą święconą. W tym czasie wszyscy śpiewają pieśń związaną treściowo z sakramentem chrztu.

39. Jednocześnie nowo ochrzczonych wprowadza się na miejsca dla nich przeznaczone między wiernymi. Jeśli błogosławieństwo wody chrzcielnej nie odbywa się w kaplicy chrzcielnej, ministranci odnoszą naczynie z wodą poświęconą do chrzcielnicy. Jeśli nie było błogosławieństwa wody chrzcielnej, wodę święconą odnosi się na odpowiednie miejsce.

40. Po pokropieniu wiernych kapłan wraca na miejsce przewodniczenia. Opuszcza się wyznanie wiary i odmawia się modlitwę powszechną, w której nowo ochrzczeni uczestniczą po raz pierwszy.

CZĘŚĆ CZWARTA: LITURGIA EUCHARYSTYCZNA

41. Kapłan podchodzi do ołtarza i rozpoczyna, jak zwykle, liturgię eucharystyczną.
42. Wypada, aby chleb i wino przynieśli nowo ochrzczeni.

MODLITWA NAD DARAMI: Panie, nasz Boże, przyjmij modlitwy i dary Twojego ludu + i spraw, aby Ofiara, która wzięła początek w misterium paschalnym, * stała się dla nas lekarstwem na wieczność. Przez Chrystusa, Pana naszego.

ANTYFONA NA KOMUNIE: por. **1 Kor 5, 7-8** Chrystus został ofiarowany jako nasza Pascha, * obchodźmy nasze święto w szczerej radości. * Alleluja.

MODLITWA PO KOMUNII: Wszechmogący Boże, tchnij w nas Ducha Twojej miłości + i w swojej dobroci zjednocz wszystkich, * których posiliłeś wielkanocnym sakramentem. Przez Chrystusa, Pana naszego.

43. Na zakończenie Mszy św. diakon lub kapłan odsyła lud słowami:
Idźcie w pokoju Chrystusa. Alleluja, alleluja. **W.** Bogu niech będą dzięki. Alleluja, alleluja.
44. Obrzędy zakończenia opuszcza się, jeśli następuje procesja.

PROCESJA REZUREKCYJNA

45. Procesja rezurekcyjna jest uroczystym ogłoszeniem zmartwychwstania Chrystusa i wezwaniem całego stworzenia do udziału w triumfie Zmartwychwstałego.
46. Zależnie od tradycji i warunków miejscowych procesję rezurekcyjną można odprawić po Wigilii Paschalnej albo rano przed pierwszą Mszą św. Kapłani, którzy koncelebrują Mszę św., są ubrani w ornaty. Inni mogą włożyć białe kapy. Diakoni mogą włożyć białe dalmatyki.

PROCESJA REZUREKCYJNA PO WIGILII PASCHALNEJ

47. Jeżeli procesję odprawia się po Wigilii paschalnej, na końcu Mszy opuszcza się pozdrowienie, błogosławieństwo i formułę pożegnania wiernych. Bezpośrednio po modlitwie po Komunii, duchowieństwo i ministranci udają się do Grobu Pańskiego.
48. Diakon lub kapłan wystawia Najświętszy Sakrament, po czym celebrans okadza Go.
49. Wykonuje się uroczysty śpiew na cześć Chrystusa Zmartwychwstałego. Kapłan poucza wiernych o znaczeniu procesji tymi lub podobnymi słowami: **W czasie Wigilii Wielkanocnej usłyszeliśmy wezwanie:** "Weselcie się, zastępy Aniołów w niebie! Weselcie się, słudzy Boga! Niech zabrzmia dzwony głoszące zbawienie, gdy tak wielki Król odnosi zwycięstwo! Raduj się, ziemi, opromieniona tak niezmiernym blaskiem, bo jesteś wolna od mroku, co świat okrywa! Niech ta świątynia zabrzmie potężnym śpiewem całego ludu!" Posłuszni temu wezwaniu pójdziemy w uroczystej procesji za Chrystusem Zmartwychwstałym, aby wyznać naszą wiarę w Jego zwycięstwo nad śmiercią i szatanem. Zmartwychwstałemu Chrystusowi, obecnemu wśród nas w Najświętszym Sakramencie, będziemy dziękować za to, że otworzył wierzącym Królestwo niebios.

50. Kapłan otrzymuje welon naramienny, bierze monstrancję i wyrusza procesja ze śpiewem: *Wesoły nam dzień lub Chrystus zmartwychwstan jest.*

51. Na początku procesji niesie się krzyż procesyjny, przyozdobiony czerwoną stułą, oraz figurę Zmartwychwstałego. Jeśli to możliwe, procesja wychodzi na zewnątrz i okrąży kościół raz lub trzy razy. Po powrocie procesji do głównego ołtarza, krzyż i figurę ustawia się obok ołtarza. Kapłan intonuje hymn *Ciebie, Boga, wysławiamy.* Po ukończeniu hymnu śpiewa się: *K. Niebo i ziemia się cieszą. Alleluja. W. Ze zmartwychwstania Twojego, Chryste. Alleluja.*

52. Następnie kapłan odmawia modlitwę:

Módlmy się. Boże, Ty przez wielkanocną ofiarę Chrystusa dałeś swojemu ludowi zbawienie, + udzielaj mu obficie Twoich darów, * aby osiągnął pełną wolność i posiadał radość życia wiecznego, której pozwalasz mu kosztować na ziemi. Przez Chrystusa, Pana naszego. *W. Amen.*

53. Kapłan błogosławi wiernych Najświętszym Sakramentem i chowa Go do tabernakulum. Na zakończenie śpiewa się wielkanocną antyfonę do Najświętszej Maryi Panny: *Raduj się nieba, Królowo lub Wesel się, królowo miła.*

PROCESJA REZUREKCYJNA RANO

54. Jeśli procesja rezurekcyjna odbywa się rano, po Wigilii Paschalnej można wystawić Najświętszy Sakrament na całą noc albo na kilka godzin wieczornych i porannych przed procesją. Po Wigilii Paschalnej Najświętszy Sakrament wystawia się w monstrancji nie okrytej welonem. W czasie adoracji nie należy już śpiewać pieśni ku czci Męki Pańskiej. Można adorować w ciszy albo śpiewać pieśni wielkanocne i eucharystyczne. Można również odmawiać chwalebny część różańca.

55. O oznaczonej godzinie kapłan, duchowieństwo i ministranci udają się do Grobu Pańskiego. W tym czasie chór lub wierni mogą śpiewać antyfonę na wejście: *Chrystus prawdziwie zmartwychwstał. Alleluja. * Jemu chwała i panowanie przez wszystkie wieki. Alleluja. Można wykonać inny uroczysty śpiew na cześć Chrystusa Zmartwychwstałego.*

56. Po przybyciu do Grobu pańskiego, kapłan przez krótką chwilę adoruje Najświętszy Sakrament, a następnie okadza Go.

57. Kapłan poucza wiernych o znaczeniu procesji jak w nr 49.

58. Kapłan otrzymuje welon naramienny, bierze monstrancję i wyrusza procesja ze śpiewem: *Wesoły nam dzień lub Chrystus zmartwychwstan jest.*

59. Na początku procesji niesie się krzyż procesyjny, przyozdobiony czerwoną stułą, oraz figurę Zmartwychwstałego. Jeśli to możliwe, procesja wychodzi na zewnątrz i okrąży kościół raz lub trzy razy. Po powrocie procesji do głównego ołtarza, krzyż i figurę ustawia się obok ołtarza. Kapłan stawia monstrancję na ołtarzu i klęka na stopniach. Gdy wierni wejdą do kościoła, śpiewa się *Przez Twoje święte zmartwychwstanie, a jeżeli ta pieśń nie jest znana: Przed tak wielkim Sakramentem.* W tym czasie celebrans okadza Najświętszy Sakrament. Następnie śpiewa się: *K. Niebo i ziemia się cieszą. Alleluja. W. Ze zmartwychwstania Twojego, Chryste. Alleluja.*

60. Następnie kapłan odmawia modlitwę:

Módlmy się. Boże, Ty przez wielkanocną ofiarę Chrystusa dałeś swojemu ludowi zbawienie, + udzielaj mu obficie Twoich darów, * aby osiągnął pełną wolność i posiadał radość życia wiecznego, której pozwalasz mu kosztować na ziemi. Przez Chrystusa, Pana naszego. W. Amen.

61. Kapłan błogosławi wiernych Najświętzym Sakramentem i chowa Go do tabernakulum.

62. We Mszy św. odprawianej bezpośrednio po procesji rezurekcyjnej opuszcza się śpiew na wejście, akt pokuty i Panie, zmiłuj się nad nami. Kapłan udaje się na miejsce przewodniczenia i wprowadza wiernych do Mszy tymi lub podobnymi słowami: W drugiej Mszy Niedzieli Zmartwychwstania dziękujemy Bogu za nowe życie, którego źródłem jest zmartwychwstanie Chrystusa, naszego Zbawiciela. Razem z całym Kościołem śpiewajmy hymn uwielbienia.

63. Śpiewa się hymn: Chwała na wysokości Bogu. W czasie hymnu mogą bić dzwony.

64. Po rozdaniu Komunii wiernym śpiewa się hymn: Ciebie, Boga, wysławiamy. Po hymnie następuje modlitwa po Komunii, błogosławieństwo i pożegnanie wiernych.

65. Jeżeli krzyż głównego ołtarza jest wolno stojący, należy zawiesić czerwoną stulę na jego ramionach. Nie należy ustawiać obok ołtarza dwóch krzyży.